

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI.

49. društveno leto.

29. leto rednih društvenih koncertov.

V ponedeljek, dne 24. januarja 1921, ob 8. uri zvečer
v hotelu Union

K · O · N · C · E · R · T ·

Sodelujejo:

solistinja kraljeve opere gđc. VILMA DE THIERRY (alt),
konservatorijski prof. g. JANKO RAVNIK (klavir) in pevski
zbor „Glasbene Matice“. - Koncert vodi g. NIKO ŠTRITOF.

Vspored:

1. a) Anton Lajovic: PASTIRČKI.	} Poje mešani zbor.
b) Emil Adamič: PRIŠLA JE JESENSKA NOČ.	
c) Anton Lajovic: KROPARJI.	
č) " " PLES KRALJA MATJAŽA.	
2. a) L. M. Škerjanc: BELI OBLAKI.	} Poje gđc. Vilma de
Thierry.
b) " " JESENSKA PESEM.	
c) Anton Lajovic: SPLEEN.	
č) " " RAZDVOJENOST.	
3. a) Josip Proháčka: MORAVSKA NARODNA.	} Poje moški zbor.
b) Ferdinand Juvanec: SLOVENSKA ZEMLJA.	

Odmor.

4. a) Emil Adamič: AH ZVONIJO . . .	} Poje ženski zbor.
b) " " DA IMEL BI PERUTNICKE.	
c) " " DUDELDAJČKI.	
5. a) Josip Pavčič: ŽENJICA.	} Poje gđc. Vilma de
Thierry.
b) Janko Ravnik: MELANHOLIJA.	
c) " " V RAZKOŠNI SREČI.	
č) " " PRIŠLA SI . . .	
6. a) Anton Lajovic: ZELENI JURIJ.	} Poje mešani zbor.
b) " " KIŠA.	
c) " " MEDVED Z MEDOM.	

NB. Lajovičevi zbori in Škerjančevi samospevi so izšli pravkar v založbi „Glasbene Matice“. Spleen in Razdvojenost v založbi „Ljubljanskega Zvona“. Proháčkova „Moravska narodna“ in Adamičeva „Prišla je jesenska noč“ sta iz „Novih Akordov“. Vse druge skladbe so rokopisi.

1. Pastirčki.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Bilo je sedem hudih let,
bilo je sedem hudih paš,
bilo je sedem suhih krav.

Sedmero je pastirčkov nas,
zdaj tolste krave gonimo,
na polno pašo hodimo,
okrogle pesmi piskamo.

Saj smo prebili sedem let,
prebili sedem hudih let,
prestali sedem pustih paš,
prepasli sedem suhih krav,
da ni nobeden „joj“ dejal.

2. Prišla je jesenska noč.

(Aleksandrov.)

Prišla je jesenska noč,
proč je moje spanje,
misli mro obupajoč,
kdo se zmeni zanje?

Prišla je jesenska noč,
proč je moje spanje,
jaz sem topol samujoč,
ki ne seje in ne žanje.

3. Kroparji.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Kdo pa tisti so štokljači?
To so kropenski kovači,
to žebjarji so iz Krope,
hodijo ko v mlinu stope:
cop, cop, cop, lop, lop, lop.

Kdo pa tisti so trkljači?
To so kropenski kovači,
kladivo jim v roki pleše,
pesmi poje, iskre krše:
plenk, plenk, plenk,
žvenk, žvenk, žvenk . . .

4. Ples kralja Matjaža.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Enkrat naprej, enkrat nazaj,
kralj Matjaž si izbera raj,
gori in doli, tretjič okoli, —
kralj Matjaž si Alenko izvoli.

Trikrat po sredi, četrtič na kraj:
Kralj Matjaž, Alenko nazaj!

Roče navzkrižem križa, kraža,
Turki lovite kralja Matjaža!

Bijmo s petami tok, tok, tok,
konjič Matjažev skok na skok.

5. Beli oblaki.

(Li-tai-po: O. Hauser. P. Karlin.)

Preko zelenih gor
v mrzlo tujino
beli oblaki te spremljajo
v sivo daljino . . .

Preko zelenih gor,
preko šumečih rek
bela se pota vijejo,
beli oblaki te spremljajo . . .

Proti večeru se vležejo
na jezera mirno gladino,
zjutraj pa zopet s teboj na pot
v mrzlo, neznano tujino . . .

6. Jesenska pesem.

(Li-tai-po: O. Hauser; F. Kozak.)

Tak tiho vetrič gre,
tak svetlo je polje . . .
Gavrana goni strah med znane hiše
med belim listjem polnoč daljna vzdise . . .

O kje si zdaj, o kje?
Te li še kdaj uzro oči?
ah, v dan prostran
v to dolgo noč —
bol mojih želj ihti!

7. Spleen.

(Paul Verlaine. — VI. Levstik.)

Nekdaj je krvavela roža,	Preveč sijala je nekdanj višava,
kot črn bršljan je mrak temnel.	morje zeleno in sladki dih modrin.
Ah, zdaj ko draga tiho boža,	In zdaj nad dušo strah mi plava:
strup mojih muk je oživel.	Ti pustiš me, tudi Ti!

□ □

8. Razdvojenost.

(Paul Verlaine. — VI. Levstik.)

Moja duša žaluje neutešljiva,
bolesti njene je ženska kriva.
Karkoli storim, utehe ni,
čeprav srce več ne služi nji,
čeprav moje duše in moje želje pot,
kam, o kam od te ženske pelje.

Karkoli storim, utehe ni,
čeprav srce več ne služi nji.

Srce občutljivo vzdrhteva vroče,
vprašuje dušo: „Mar je mogoče?
Al mora biti razpotje cest
uporno tak in tak zgolj bolest!“

In duša srcu tako odgovarja:
Mar sama vem, kaj to žalost vstvarja,
da blizu se čutiš in vendar, o kje,
odtrgan trpiš, ko gori srce . . .

□ □

9. Moravska narodna.

(O. Župančič.)

Zabučale gore,
zašumeli lesi,
ah mladost ti moja,
kam ušla si, kje si?

Ah mladost ti moja,
kam si se zgubila?
Kakor da bi kamen
v vodo potopila.

Zabučale gore,
zašumeli lesi,
ah mladost ti moja,
kam ušla si, kje si?

Časi, mladi časi,
neužiti krasi?
Moja mlada leta
niso vžila sveta!

Kamen še ta kamen
v vodi se obrne,
le mladost se moja
več nikdar ne vrne.

□ □

10. Slovenska zemljica.

(Anton Debeljak.)

Zemlja slovenska, zemljica sveta,
tujec po tebi sega z rokó.
Meni je tožno, meni je težko,
kot da mi pšica meri v okó.

Veli[m]oj Joža, Krpan moj Krepki,
da mi je dana vajina pest,
svet bi na dlani nesel v zavetje,
cela bi stala naša posest.

Zemljica rodna, zemljica plodna,
majhna si majhna, pa te delé.
Kdaj že od grude kos so ti vzeli,
vedno še rane sveže skelé.

Zemljica zlata kri zdaj namaka,
bolj te ko truda biserni znoj.
Če prihajača prejmeš na grudi,
večni naj sanja v tebi pokoj.

11. Ah zvonijo . . .

(Bogomila.)

Ah, zvonijo, pa komu tako lepo?
Moje rože, mlade rože
danes smrtno pot gredo.

Tihe sapice jesenske
jim zavele so z dobrav,
rosno solzna vsa je trava,
zadnji diha jim pozdrav.

12. Da imel bi perutničke.

(Bogumil Gorenjko.)

Da imel bi perutničke
kakor drobne lastavičke,
pa bi zletel tja na gričke,
tja na gričke rojstvene . . .

Tam v mladosti raju
pel o ženinu bi maju,
pel o rojstvenem bi kraju,
rojstvenem bi kraju pesemce.

13. Dudeldajčki.

(Osojski.)

Prišli trije so možički
z dudeldideldajči
in se nastanili v vasi
tam ob cestni graji.

Ej to bilo je veselje
teh treh dudeldajev.
Vsi ljudje so k njim drveli
iz vseh bližnjih krajev.

Eden jo na meh je rezal,
drugi v trombo pihal,
tretji pa z debelim basom
je povprek udrihal.

Prišli trije so možički,
trije dudeldajčki,
mi pa smo krog njih skakali
kakor mladi zajčki.

14. Ženjica.

(F. Kozak.)

Žela je, žela mlada ženjica,
pela je v polje zlato,
pela je pesem o svojem preljubem,
ki ga nazaj več ne bo:
„Šel moj preljubi za srečo,
v lepi široki je svet;
našel je srečo, zato se ne vrne,
vzel ga široki je svet.“

„Žela bi žela, pa bilke ne vidim,
solze oči mi slepe.“
Ah, kak si žarka, mlada ljubezen,
hitro ranljivo je mlado srce!

15. Melanholija.

(Alozij Gradnik.)

Sam s teboj sem tih in brez besed.
V molku svojem kakor v plašču črnem
svoje srce skrivam. Če poglede
tvoje vjel bi, kaj, kaj naj ti vrnem?

Roke dal bi ti, a ker se tresti
mogle bi in biti izdajice
vse neizgovorjene bolesi,
stiskam vanje svoje mračno lice.

16. V razkošni sreči.

(Vojeslav Mole.)

Pod solncem se daljave grejejo,
drhte jim grudi sveže, mlade,
pod nebom se škrjančki smejejo
in radost sejejo v livade.

Brsteče veje se priklanjajo
in čakajo dehtenja, cvetja
in solnčne moje misli sanjajo
o raju tvojega objetja.

In moje pesmi nate čakajo,
da te pripelje bela cesta,
se v sreči smejejo in plakajo
kot pred oltar idoč nevesta.

17. Prišla si . . .

(Oton Župančič.)

Prišla si . . . tak pride zlat oblak
na večerno nebo;
popotnik je komaj ustavil korak
in komaj zadivilo se je oko,
že zagrne ga v črne koprene mrak.

Prišla si . . . tak pride pesem dev
iz dalje do tihih dobrav;
popotnik obstane . . . spet tiho . . . odmev
še lovi se med debli strmečih goščav,
in v šumenju lesá zatopi se spev.

Prišla si . . . in gledal sem tvoje oči,
poslušal ti zvonki glas -
odšla si . . . popotnik zaprl je oči
in sanjal oblaka je zlatega kras,
in sanjal je pesem, ki ne izveni . . .

18. Zeleni Jurij.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Jurij zeleni se z mavrico paše;
srečno, veselo selo bo naše:
že za vodo čez travnike jaše.

Z glavo namigne, trava se vzdigne,
obraz okrene, veje odene,
z okom obrne,
cvetje se strne.

Jurij zeleni ne hodi drugam,
vinca in pesmi poln je naš hram,
drago bo tebi, milo bo nam.

Dobri ljudje vi, jasno vam lice!
rad bi popeval z vami zdravice,
ali gole so Slovenske gorice.

Jasno vam lice, misel najbolja!
Z vami ostati bilo bi me volja,
a na Koroškem še pusta so polja.

Pusta so polja, slana in mraz,
treba hiteti, kliče me čas,
ali ob leti spet bom pri vas.

Konja vspodobode, v daljo izginja,
cvetje; zelenje za njim se razgrinja,
da nas zelenega Jurja spominja . . .

19. Kiša.

(Dragotin M. Domjanič.)

Kiša pada, kišica,
travnike primače,
duša moja dušica
tak se stiha plače.

Kaj si rubček zgubila?
Dam ti ja još jeden.
Kaj si dečka ljubila,
koji ni te vreden?

Škoda je pohabiti
suzom lice belo,
škoda ne pozabiti,
kaj ni biti smelo.

Kiša stala, kišica,
rože sunce greje,
duša mi se, dušica,
vre čez suze smeje.

20. Medved z medom.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Skoči brate na medveda!
Pa zakaj?
Vkradel nam je lonec meda.
Pa zakaj?
Lačni so mu medvediči.
Pa zakaj?
Prazni so še vsi grmiči.
Pa zakaj?
Saj ne upajo si cvesti.
Pa zakaj?
Sneg bi vtegnil jih zamesti.
Pa zakaj?
Burja se čez plan hohoče.
Pa zakaj?
Jug je prepoditi noče.
Pa zakaj?
Ko pa ni še božja volja!
Bratec aj!
Božja volja je najbolja.
Naj le Jug na Burjo mahne
in pomlad na zemljo dahne,
cvet in sad rode grmiči,
najedo se medvediči:
takrat skočim za medvedom,
pa mu vzamem lonec z medom.

Charles Princ

Ljubljana

Dunajska cesta.

Manufaktura.

LJUBLJANSKA
KREDITNA BANKA
LJUBLJANA

STRITARJEVA ULICA ŠT. 2.

Telefon št. 261 in 413.

Brzojavni naslov: „Banka“ Ljubljana.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sa-
rajevu, Gorici, Celju, Mariboru, Borovljah,
Ptuju in Brežicah.

Delniška glavica z rezervnimi zakladi okrog

95,000.000 kron.

Sprejema

vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih
papierjev, valut in dovoljuje
vsakovrstne kredite.

Prodaja srečk razredne loterije.

SNOJ & MODIC

Trgovina z modnim in ma-
nufakturnim blagom

PREŠERNOVA ULICA

v hiši Mestne hranilnice 3,

Priporoča svojo zalogo raz-
ličnega najfinejšega

manufakturnega blaga

SOLIDNE CENE. DOBRA
POSTREŽBA.

:: DOMAČA TVRDKA. ::

Kajo Delić

zlatar in draguljar (juvelir)

LJUBLJANA

Hilšerjeva ulica šte. 4.

Priporoča svojo
zlatarsko in draguljarsko de-
lavnico

za nova dela in popravila, vsake
vrste pozlatovanje in posrebovanje.
Prevzema tudi staro zlato v pre-
litev in napravi novo obliko vsake
vrste. - Poročne prstane v vseh
vzorcih in merah itd.

JADRANSKA BANKA

Beograd

Celje

Dubrovnik

Kotor

Kranj

LJUBLJANA

Maribor

Opatija

Sarajevo

Split

Šibenik

Zadar

Zagreb

Trst

Wien.

Sprejema vloge na hranilne knjižice,
žiro in druge vloge, ter prevzema vse
bančne posle
pod najugodnejšimi pogoji.

Poslovne zveze z vsemi večjimi kraji
v tu- in inozemstvu.

ГОРЬКО

АУТОМОБИЛИ
СОЛСАН ИДЕЛИ
ДНЕУА ИК
АУТО-ВОЗНЕ
ЛЮБИЯНА-ГОСПОДСТВО

СТАНЦИЯ
ВЕРОВА
БИМСКАЯ
ГОСПОДСТВО

Tvrška

Gričar & Mejač, Ljubljana

Prešernova ulica 9.

Priporoča svojo

veliko zalogo vsakovrstnih izgotovljenih
oblek za gospode in dečke.

V zalogi imava tudi NAJRAZLIČNEJŠE BLAGO ter
sprejemava naročila na IZVRŠITEV OBLEK IZ IZBRA-
NEGA BLAGA.

KONFEKCIJA ZA DAME.

K. PUČNIK, LJUBLJANA

SODNA ULICA 3.

☐☐ FINO KROJAŠTVO ZA ☐☐
☐☐ GOSPODE IN DAME. ☐☐

PRISTNO ANGLEŠKO BLAGO V ZALOGI.

TOČNA IN PRECIZNA POSTREŽBA.